

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2022- 2025
Rok akademicki 2024/2025

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Wywiad – warsztaty. Przedmiot poszerzający wiedzę 5
Kod przedmiotu*	IC4/47/E
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Humanistycznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Polonistyki i Dziennikarstwa
Kierunek studiów	dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Poziom studiów	studia 1. stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	III rok, 6. semestr
Rodzaj przedmiotu	Przedmiot kierunkowy do wyboru
Język wykładowy	polski
Koordinator	Członek Zespołu Programowego kierunku studiów DiKS dr Jakub Czopek
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr Danuta Hejda, dr Justyna Majchrowska, mgr Małgorzata Bożek (autorka programu)

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
6.			20						2

1.2. Sposób realizacji zajęć

w formie tradycyjnej

zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość (zajęcia prowadzone są w formie zdalnej, jeśli wynika to z aktualnie obowiązujących przepisów)

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

ZALICZENIE Z OCENĄ

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Znajomość podstawowej typologii gatunków dziennikarskich (prasowych, radiowych, telewizyjnych i internetowych). Dodatkowo wiedza na temat historii, struktury i warstwy językowej różnych gatunków wypowiedzi (głównie wywiadu).

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C1	Przygotowanie studentów do samodzielnego przygotowania, przeprowadzania (i autoryzacji) wywiadu w różnej odmianie.
C2	Rozszerzenie posiadanej wiedzy o: <ul style="list-style-type: none"> — kwestie dot. powstania wywiadu (nawiązanie do pierwotnego gatunku mowy); — szczegółowe informacje dot. wywiadu prasowego (organizację wywiadu, aktorów wywiadu, subiektywność w wywiadzie, oryginalność w wywiadzie); — gatunku radiowym (wymiar sytuacyjny, przedmiotowy, kierunkowy, językowy, a także kompozycję); — najczęstsze przeszkody w prowadzeniu i redagowaniu wywiadu; — praktyczne wykorzystywanie zdobytych umiejętności.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych ¹
EK_01	Student/ka potrafi wyznaczyć determinanty wywiadu prasowego i radiowego (struktura i język).	K_Wo3
EK_02	Student/ka potrafi kreatywnie wykorzystywać zdobyte informacje w praktyce.	K_Uo8
EK_03	Student/ka potrafi elastycznie i kreatywnie pracować indywidualnie i w grupie, potrafi planować pracę swoją i grupy.	K_Uo8
EK_04	Student/ka posiada kompetencje do tworzenia i współtworzenia różnych form aktywności społecznej. Obiektywnie ocenia rozmówców i współtowarzyszy w wyznaczonych zadaniach dla dobra społeczeństwa.	K_Ko3

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Nie dotyczy

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
Wprowadzenie do wywiadu. Ustalenie statusu wywiadu we współczesnych środkach przekazu (wywiad prasowy, radiowy, telewizyjny) (2h).
Wywiad i jego wymiary – sytuacyjny, przedmiotowy, kierunkowy, językowy (2h).
Prototypowy wywiad i jego odmiany w oparciu o strukturę (interakcja, moduł, sekwencja, wymiana, interwencja). Analiza wywiadów wzorcowych (4h).

¹ W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

Akty mowy w wywiadzie. Analiza przypadku (2h).
Relacje nadawczo-odbiorcze w wywiadzie– wywiad bezpośredni i pośredni. Ćwiczenia (4h).
Oryginalność w wywiadzie (swobodna rozmowa czy ankietyzowanie). Dyskusja na temat współczesnych form dociekań dziennikarskich (2h).
Środki retoryczne i erystyczne w wywiadzie (2h).
Wywiad a audytorium (2h).

3.4 Metody dydaktyczne

Ćwiczenia/konwersatoria: analiza tekstów z dyskusją, praca w grupach (rozwiązywanie zadań, dyskusja), gry dydaktyczne

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	PRACA ZALICZENIOWA	ĆWICZENIA
EK_02	AKTYWNOŚĆ STUDENTÓW	ĆWICZENIA
EK_03	OBSERWACJA W TRAKCIE ZAJĘĆ, AKTYWNOŚĆ STUDENTÓW	ĆWICZENIA
EK_03	PRACA ZALICZENIOWA	ĆWICZENIA

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnej oceny z aktywności i zaangażowania podczas zajęć (wypowiedzi ustne i pisemne, gatunki wypowiedzi). Złożenie w wyznaczonym terminie pracy zaliczeniowej.
Szczegółowe informacje dot. zaliczenia są ustalane na pierwszym spotkaniu ze studentami. Forma uzyskania oceny jest uzależniona od wybranej formy wywiadu.
Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest osiągnięcie przez studenta wszystkich efektów uczenia się zdefiniowanych dla tego przedmiotu.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzinna zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	20
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	5
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, zaliczenia, egzaminu, napisanie referatu itp.)	50
SUMA GODZIN	75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	3

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	<u>Nie dotyczy</u>
zasady i formy odbywania praktyk	<u>Nie dotyczy</u>

7. LITERATURA

<p>Literatura podstawowa:</p> <p>Bauer Z., Chudziński E, red., 2012, <i>Dziennikarstwo i świat mediów</i>, Kraków (fragment).</p> <p>Burska K., Cieśla B. red., 2014, <i>Kreatywność językowa w komunikowaniu (się)</i>, Łódź.</p> <p>Filip G. red., 2016, <i>Problemy i nadzieje współczesnego dziennikarstwa</i>, Rzeszów.</p> <p>Filip G., 2004, <i>Zmiany wzorca gatunkowego życzeń [w:] Gatunki mowy i ich ewolucja, t. II Tekst a gatunek</i>, red. D. Ostaszewska, Katowice, s. 105-115.</p> <p>Kita M., 1998, <i>Wywiad prasowy. Język-gatunek-interakcja</i>, Katowice.</p> <p>Marcjanik M., 2013, <i>Grzeczność w komunikacji językowej</i>, Warszawa.</p> <p>Markowski A., 2012, <i>Kultura języka polskiego. Teoria. Zagadnienia leksykalne</i>, Warszawa.</p> <p>Markowski A., 2012, <i>Nowe spojrzenie na kryteria poprawności językowej</i>, Warszawa.</p> <p>Steciąg M., 2006, <i>Informacja, wywiad, felieton. Sposób istnienia tradycyjnych gatunków w radiu komercyjnym</i>, Zielona Góra.</p> <p>Ślawska M., 2014, <i>Formy dialogu w gatunkach prasowych</i>, Katowice.</p> <p>Wojtak M., 2004, <i>Gatunki prasowe</i>, Lublin.</p> <p>Wojtak M., 2008, <i>Analiza gatunków prasowych</i>, Lublin.</p> <p>Wojtak M., 2015, <i>Rozłożone gazety: studia z zakresu prasowego dyskursu, języka i stylu</i>, Lublin.</p>
<p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>Kita M., Loewe I. red., 2018, <i>Język w radiu. Antologia</i>, Katowice.</p> <p>Kita M., Loewe I. red., 2019, <i>Język w prasie. Antologia</i>, Katowice.</p>

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej